

tægter, der, hvor de komme, komme saa overordentlig let, men først og fremmest forekommer det mig, at man maatte vente, indtil Indtægten virkelig foreligger i kontante Penge eller lignende Værdier, dernæst maatte denne Skat selvfølgelig ikke løbe op i den Grad, som det ærede Medlem har foreslaaet, og endelig kan jeg ikke fatte, af hvilken Grund en saadan Indtægt skulde tilfalde Kommunen. Der blev som Tilfælde, hvor Grundene ere stegne stærkt, anført Byen Kjøbenhavn; men er dette sket paa Grund af Kjøbenhavns Udvikling og udmærkede Styrelse i og for sig? Nej, jeg mener, det er paa Grund af, at Kjøbenhavn er Hovedstaden, hvor alle Regeringsautoriteter ere samlede, hvor der er en stor Garnison og en Mængde Statsanstalter. I en By som Kjøbenhavn burde absolut Værdistigningen udelukkende eller i alt Fald næsten udelukkende tilfalde Staten. Eller gaa vi til en anden By, som det ærede Medlem for Randers meget udførligt berørte, Esbjerg, vil jeg dog nok spørge, om der, hvis der skulde indføres en saadan Skat, var noget Sted, hvor det i saa høj Grad som i Esbjerg er tydeligt, at Skatten i sin Helhed maatte tilfalde Staten. Det er jo Staten, der har anlagt Esbjerg fra først af eller i alt Fald har givet Stødet til, at Esbjerg blev anlagt, og det er Staten, der igennem de Stød, der er givet fra det ærede Medlems Side, der sidder over for mig (Bluhme), næsten har tømt Statskassen ud over Esbjerg saaledes, at hele den Udvikling, der har fundet Sted derovre, hele den Værdistigning af Grundene, der har fundet Sted, slet ikke er af den Natur, at Esbjerg Kommune paa nogen som helst Maade er at takke derfor, men det er udelukkende Staten og det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) der er at takke derfor.

Det ærede Medlems Forsøg paa at indføre en Slags kommunal Gammelskat gennem §§ 20 og 21, skal jeg ikke komme dybere ind paa. Jeg tror, at man ude omkring i Landkommunerne vilde gøre store Øjne, naar de fik at høre, at de kommunale Skatter, der skulde lignedes paa Hartkornet, fremtidig skulde fastslaaes til et uforanderligt Beløb, jeg tror, at de vilde gøre store Øjne, selv om i mange Tilfælde Skattens Beløb vilde blive mindre, end det er nu. Ude omkring i Kommunerne søger man jo tværtimod ved alle Lejligheder at lette Hartkornet og faa Hartkornets Byrder til at gaa saa langt ned som mulig. I §§ 20—21 vil man her gøre en Begyndelse til at indføre en kommunal Gammelskat, der saa om nogle Aar vilde blive ud-

givet for at være Renten af en Prioritet til Kommunen, og naar det ærede Medlems Parti kommer til Magten, saa vil rimeligvis Kapitalen blive inddraget. Forslaget om, at Landbrug paa under 1 Td. Hartkorn skulde være helt fritagne for at erlægge Kommuneskat har ved første Øjekast noget meget tiltalende ved sig, men en Del af det tiltalende svinder bort, naar man husker paa, at den Hartkornsskat, som disse Landbrug blive fritaget for, jo skal erlægges af andre Landbrug, der i Forhold til deres Bedrift paa ingen Maade ere bedre stilled end dem, der skulle fritages, men snarere ringere stilled, idet det netop har været Erfaring gennem hele Landbrugets Nedgangspærrperiode, at netop de smaa Landbrug, dem op til 1 Td. Hartkorn og derunder, trives og holde sig i Værdi, medens de store og de største Landbrug gaa tilbage. Det er derfor vanskeligt, hvor gerne man end kunde ønske at lette de smaa Landbrug, at faa fat i det retfærdige i, at lette dem paa den Maade, og jeg tror egentlig heller ikke, at de smaa Landbrug selv ville føle nogen overdreven Trang til at faa en Lettelse just paa denne Maade.

Det ærede Medlem for Skive (Dalsgaard) har stillet et Forslag om, at Kreditforeninger og Kreditkasser skulde være fritagne for Kommuneskat. Det forekommer mig ikke, at Forholdet er det, at det ærede Medlem kan staa op og forlange af Forslagsstillerne — som han for øvrigt selv er iblandt — at de skulle føre Bevis for, hvorfor Kreditforeninger og Kreditkasser lige saavel som andre Selskaber skulde svare Skat. Forholdet maatte omvendt være det, at det var det ærede Medlem, der, naar han vilde have Kreditforeningerne fritagne, skulde fremkomme med gode Grunde for, at Kreditforeningerne skulde være anderledes stilled end de andre Selskaber. (Afbrydelse af *Berntsen*.) Ja, det kan der være forskellige Meninger om. Men jeg skal dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar man fritager Kreditforeningerne for Skat, saa fritager man i Virkeligheden en Indtægt, som Interessenterne have, men som de ganske vist ikke kunne faa fat i, fuldstændig for at betale Kommuneskat. Det Overskud, som Kreditforeningerne have Aar efter Aar, det er i Virkeligheden Interessenternes Penge, men saaledes som det nuværende Forhold er, ere Interessenterne ganske fri for at betale Skat deraf. Nu siges det, ja, men det er dog for galt, at Kreditforeningerne saaledes skulde betale Skat til de Kommu-